

Je kunt altijd twee verhalen vertellen: dat van de doelman die bijna lachend de ultieme strafschoep stopt, of dat van de voetballer die hem flodderig heeft getrapt. Het ene is een epos, het andere een drama. Ik vertel liefst het tweede. Want ik verbaas me steeds meer over de plompe onkunde van mensen, over hun onwil ook, hun boerenwijsheid, hun halve en hele waanzin, hun potsierlijkheid, kortom: hun menselijk tekort...

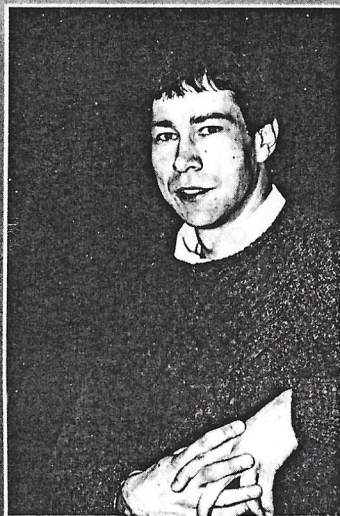
De therapie? Lachen lijkt me de enige mogelijkheid.

Al lach ik wrang.

Want ik behoor ook zelf tot de soort.

Helaas.

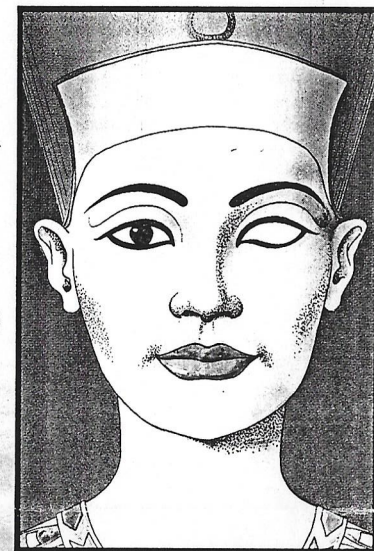
Gie Bogaert [1958] is germanist. Hij debuteerde met korte verhalen in de literaire tijdschriften *De Brakke Hond* en *Appel* en werd in 1986 gelauwerd met de Hendrik Prijs-prijs.

Gie Bogaert

Klein Berlijns drama

en andere verhalen

UITGEVERIJ DEN GULDEN ENGEL

Zwijnrecht, 21-06-87

Beste Francis,

Ik veronderstel dat je nog steeds plaatsvervangende-organisator bent (Ik ga eens naar de Koning schrijven om je daarvoor een medaille te geven). Vandaar dat ik denk dat ik bij jou moet zijn voor de aanpak van een dubbele geboorte (- voor de NWA archieven, weet-je-wel.)

Eerstens is Kristien op 25.07 bevallen van ons tweede zoutje: HANS - 4kg. (Ook de vader stelt het wel, dank u)

Tweedens ben ik ook vader geworden over een eerste boek (Die WA-erf toch!) Wtg. Den Gulden Engel had blijkbaar genoeg fantasie om een verzameling van mijn verhalen op de markt te gooien. Ik hoop dat ze 'r hun broek niet aan scheuren.

Ik pleeg dit briefje overigens op een copietje van de omslag van het boek. Om je een idee te geven.

Hoor ik nog van je voor een nieuwe bijeenkomst? Ik hoop van wel.

Tot dan!

Beste groeten!
Gie